

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

ในการพัฒนาไปสู่อนาคตที่พึงประสงค์นั้น จำเป็นต้องมีการวางแผนและกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาในระยะยาวและกำหนดแนวทางการพัฒนาของทุกภาคส่วนให้ขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ชาติในระยะยาว เพื่อถ่ายทอดแนวทางการพัฒนาสู่การปฏิบัติในแต่ละช่วงเวลาอย่างต่อเนื่อง และมีการบูรณาการและสร้างความเข้าใจถึงอนาคตของประเทศร่วมกัน และเกิดการรวมพลังของทุกภาคส่วนในสังคมทั้งประชาชน เอกชน ประชาสังคมในการขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติ เพื่อให้ประเทศมีขีดความสามารถในการแข่งขันมีรายได้สูงอยู่ในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว คนไทยมีความสุข อยู่ดี กินดี สังคมมีความมั่นคงเสมอภาคและเป็นธรรม ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติจะใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาในระยะ ๒๐ ปี ต่อจากนี้ไป

วิสัยทัศน์

“ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน
เป็นประเทศพัฒนาแล้วด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

ค่านิยม

๑. ความมั่นคง

- การมีความมั่นคงปลอดภัย จากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครัวเรือน และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง
- ประเทศ มีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ที่เข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน ระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล
- สังคม มีความปรองดองและความสามัคคี สามารถนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชนมีความเข้มแข็ง ครอบครัวมีความอบอุ่น
- ประชาชน มีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีที่อยู่อาศัย และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- ฐานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม มีความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ

๒. ความมั่งคั่ง

- ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง ยกระดับเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาดลดลง ประชากรได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น
- เศรษฐกิจมีความสามารถในการแข่งขันสูง สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ สร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคต และเป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาคทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ มีบทบาทสำคัญในระดับภูมิภาคและระดับโลก เกิดสายสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างมีพลัง

- ความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่อง ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๓. ความยั่งยืน

- การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้น อย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่ไม่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติเกินพอดีไม่สร้างมลภาวะต่อ สิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศน์

- การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับกฎ ระเบียบของประชาคม โลก ซึ่งเป็นที่ยอมรับร่วมกัน ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม

- มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วน เพื่อการพัฒนาในทุกระดับอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน

- ประชาชนทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการ พัฒนาตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ” น ำไปสู่การพัฒนาให้คนไทยมีความสุขและตอบสนอง ต่อการบรรลุซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติในการพัฒนาคุณภาพชีวิต สร้างรายได้ระดับสูง เป็นประเทศพัฒนา แล้ว และสร้างความสุขของคนไทย สังคมมีความมั่นคง เสมอภาคและเป็นธรรม ประเทศสามารถแข่งขันได้ ในระบบเศรษฐกิจ จึงได้กำหนดยุทธศาสตร์เพื่อเป็นกรอบในการพัฒนาระยะยาว ๖ ประเด็นยุทธศาสตร์การ พัฒนา ประกอบด้วย

๑. ด้านความมั่นคง

(๑) เสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมี พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๒) ปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศและพัฒนาความมั่นคงทางการเมือง จัดคอร์รัปชั่น สร้าง ความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม

(๓) การรักษาความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อยภายใน ตลอดจนการบริหารจัดการ ความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล

(๔) การพัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ และรักษา ดุลยภาพความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่

(๕) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการผนึกกำลังป้องกันประเทศการรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ สร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศ

(๖) การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติ รักษาความ มั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม

(๗) การปรับกระบวนการ ท างานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวดิ่งสู่แนวนอนมากขึ้น

๒. ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

(๑) การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจ ส่งเสริมการค้า การลงทุน พัฒนาสู่ชาติการค้า

(๒) การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ เสริมสร้างฐานการผลิตเข้มแข็งยั่งยืน และส่งเสริม เกษตรกรรายย่อยสู่เกษตรยั่งยืนเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๓) การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน พัฒนาทักษะผู้ประกอบการ ยกระดับผลิต ภาพแรงงานและพัฒนา SMEs สู่สากล

(๔) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมือง พัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน และพัฒนา ระบบเมือง ศูนย์กลางความเจริญ

(๕) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการขนส่ง ความมั่นคงและพลังงาน ระบบ เทคโนโลยีสารสนเทศ และการวิจัยและพัฒนา

(๖) การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลก สร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา กับนานาชาติ ประเทศ ส่งเสริมให้ไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจ ฯลฯ

๓. ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน

(๑) พัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต

(๒) การยกระดับการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพเท่าเทียมและทั่วถึง

(๓) ปลุกฝังระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่พึงประสงค์

(๔) การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี

(๕) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทย

๔. ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาค และเท่าเทียมกันทางสังคม

(๑) สร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม

(๒) พัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ (๓) มีสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย

(๔) สร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคม ทูทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็งของชุมชน

(๕) พัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา

๕. ด้านการสร้างการเติบโตบน คุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๑) จัดระบบอนุรักษ์ฟื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ

(๒) วางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง ๒๕ ลุ่มน้ำ เน้นการปรับระบบการบริหาร จัดการ อุทกภัยอย่างบูรณาการ

(๓) การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๔) การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๕) การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๖) การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

๖. ด้านการปรับสมดุลและพัฒนา ระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

(๑) การปรับปรุงโครงสร้าง บทบาทภารกิจของหน่วยงานภาครัฐ ให้มีขนาดที่เหมาะสม

(๒) การวางระบบบริหารราชการแบบบูรณาการ

(๓) การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ

(๔) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

(๕) การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่างๆ ให้ทันสมัย เป็นธรรมและเป็นสากล

(๖) พัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ

(๗) ปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ

เป้าหมายอนาคตประเทศไทย ปี ๒๕๗๙

๑. เศรษฐกิจและสังคมไทยมีการพัฒนาอย่างยั่งยืน
๒. เศรษฐกิจและสังคมพัฒนาอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๓. ระบบเศรษฐกิจมีความเป็นชาติการค้า บนฐานการขยายตัวของการค้าส่ง ปลีกและเศรษฐกิจดิจิทัลที่เข้มแข็ง
๔. ระบบการบริหารภาครัฐมีประสิทธิภาพ ทันสมัย รับผิดชอบ โปร่งใส ตรวจสอบได้และ ประชาชนมีส่วนร่วม
๕. สังคมไทยเป็นสังคมที่เป็นธรรมมีความเหลื่อมล้ำน้อย
๖. คนไทยมีศักยภาพในการร่วมกันพัฒนาประเทศสามารถปรับตัวเองรองรับบริบทการพัฒนาใน อนาคต

สถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนาประเทศไทยในอนาคต

๑. เงื่อนไขเศรษฐกิจภูมิภาคและโลก ในระยะ ๕ ปีข้างหน้า
 - เศรษฐกิจโลกยังมีแนวโน้มขยายตัวช้า
 - รูปแบบการค้ามีแนวโน้มเปลี่ยนแปลงไปสู่การค้าเสรีมากขึ้นและมีการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ ที่หลากหลายขึ้น
 - บทบาทของประเทศมหาอำนาจในภูมิภาคอาเซียนจะมากขึ้น
๒. ความก้าวหน้าของเทคโนโลยี
 - การปฏิวัติดิจิทัลทำให้เกิดยุคอินเทอร์เน็ตในทุกสิ่งอย่าง
 - การเข้าสู่ยุคอุตสาหกรรม ๔.๐
๓. การเปลี่ยนแปลงด้านสังคม
 - การเข้าสู่สังคมสูงอายุวัยของโลก
 - แรงงานทักษะสูงและมีความสามารถเฉพาะทางจะขาดแคลน
 - ความเหลื่อมล้ำหรือความไม่เท่าเทียมกันขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว เพราะการปฏิวัติอุตสาหกรรมสู่อุตสาหกรรม ๔.๐
 - การเคลื่อนไหวของกระแสวัฒนธรรมโลกที่รวดเร็วขึ้นในยุคดิจิทัล
๔. การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศภัยธรรมชาติ ทำให้ความร่วมมือทางด้านนี้มีความเข้มข้นมากขึ้น • ข้อตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศจะทวีเข้มข้น
 - วาระการพัฒนาของโลกหลัง ค.ศ. ๒๐๑๕ เป็นการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่ยั่งยืนของโลกในอีก ๑๕ ปีข้างหน้า
๕. ความมั่นคงภายในและระหว่างประเทศ
 - ความเสี่ยงด้านภูมิรัฐศาสตร์และการสร้างอำนาจต่อรองทางเศรษฐกิจ
 - สถานการณ์ความมั่นคงกับประเทศรอบบ้าน
 - การเติบโตของลัทธิก่อการร้ายและวิกฤติอพยพย้ายถิ่นของผู้ลี้ภัยในยุโรปที่กำลังแผ่ขยาย
 - การบริหารจัดการอาชญากรรมไซเบอร์และสิทธิเสรีภาพ

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔)

๑. วิสัยทัศน์ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”

๒. เป้าหมาย

(๑.) การหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

(๒.) การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและการสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

(๓.) การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

(๔.) การสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๕.) การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

๓. ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๑๒) (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔)

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

เป้าหมายการพัฒนา

เป้าหมายที่ ๑ คนไทยทุกกลุ่มวัยมีทักษะและความรู้ความสามารถที่จะเป็นฐานในการพัฒนา ประเทศ

เป้าหมายที่ ๒ คนไทยมีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

เป้าหมายที่ ๓ คนไทยมีพฤติกรรมเสี่ยงทางสุขภาพที่ลดลงและมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

เป้าหมายที่ ๔ คนไทยมีจิตสำนึกพลเมืองและมีค่านิยมตาม บรรทัดฐานที่ดีของสังคมไทย

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

เป้าหมายการพัฒนา

เป้าหมายที่ ๑ ลดปัญหาความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ของกลุ่มคนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสังคมแตกต่างกัน และแก้ไขปัญหาความยากจน

เป้าหมายที่ ๒ เพิ่มโอกาสการเข้าถึงบริการพื้นฐานทางสังคมของภาครัฐ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

เป้าหมายการพัฒนา

เป้าหมายที่ ๑ เศรษฐกิจขยายตัวอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๒ การสร้างความเข้มแข็งให้เศรษฐกิจรายสาขา

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อพัฒนาอย่างยั่งยืน

เป้าหมายการพัฒนา

เป้าหมายที่ ๑ เพิ่มพื้นที่ป่าไม้และแก้ไขปัญหาการบุกรุกที่ดินของรัฐ

เป้าหมายที่ ๒ การใช้ประโยชน์ทรัพยากรน้ำในพื้นที่ ๒๕ กลุ่มน้ำของประเทศอย่างมั่นคง ปลอดภัย และเท่าเทียม

เป้าหมายที่ ๓ สร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีลดมลพิษและผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนและ ระบบนิเวศ

เป้าหมายที่ ๔ เพิ่มศักยภาพในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ความมั่นคง

เป้าหมายการพัฒนา

เป้าหมายที่ ๑ ปกป้องและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์ให้เป็นสถาบันหลักของประเทศตลอดไป

เป้าหมายที่ ๒ ประเทศชาติมีความมั่นคงทุกมิติและสังคมมีความสมานฉันท์เพิ่มขึ้น

เป้าหมายที่ ๓ พื้นที่จังหวัดชายแดนใต้มีเศรษฐกิจดีขึ้นและประชาชนมีสันติสุขและปลอดภัย

เป้าหมายที่ ๔ ประเทศไทยสามารถรับมือกับ ภัยคุกคามและมีความสัมพันธ์ระหว่างประเทศเพิ่มขึ้น

เป้าหมายที่ ๕ ความเสี่ยงจากการก่อการร้าย ต่ำกว่าอันดับที่ ๒๐ และด้านไซเบอร์ต่ำกว่าอันดับที่ ๑๐

ของโลก

เป้าหมายที่ ๖ สาธารณภัยต่างๆ มีแนวโน้มลดลง

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการในภาครัฐและธรรมาภิบาลในสังคมไทย

เป้าหมายการพัฒนา

เป้าหมายที่ ๑ เพิ่มประสิทธิภาพ การบริหารจัดการภาครัฐ และประสิทธิภาพการประกอบธุรกิจให้ อยู่ในอันดับสองของอาเซียน

เป้าหมายที่ ๒ เพิ่มจำนวนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่มีการบริหารจัดการที่ดี

เป้าหมายที่ ๓ เพิ่มคะแนนดัชนีภาพลักษณ์คอร์รัปชันให้อยู่สูงกว่าร้อยละ ๕๐

เป้าหมายที่ ๔ ลดข้อร้องเรียนของประชาชนที่ไม่ได้รับ การอำนวยความสะดวกอย่างเสมอภาค

เป็นธรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

เป้าหมายการพัฒนา

เป้าหมายที่ ๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบ โลจิสติกส์ในภาพรวม

เป้าหมายที่ ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านระบบคมนาคม

เป้าหมายที่ ๓ การพัฒนาระบบ โลจิสติกส์

เป้าหมายที่ ๔ การพัฒนาด้านพลังงาน

เป้าหมายที่ ๕ การพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล

เป้าหมายที่ ๖ การพัฒนาสาธารณูปการ (น้ำประปา)

ยุทธศาสตร์ที่ ๘ วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีวิจัย และนวัตกรรม

เป้าหมายการพัฒนา

เป้าหมายที่ ๑ เพิ่มสัดส่วนค่าใช้จ่ายการลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา สู่ร้อยละ ๑.๕ ของ GDP และ มีสัดส่วนการลงทุนวิจัยและพัฒนาของภาคเอกชนต่อภาครัฐเป็น ๗๐:๓๐

เป้าหมายที่ ๒ เพิ่มจำนวนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนาเป็น ๒๕ คนต่อประชากร ๑๐,๐๐๐ คน

เป้าหมายที่ ๓ เพิ่มอันดับความสามารถการแข่งขันโครงสร้างพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์และด้านเทคโนโลยีจัดโดย IMD ให้อยู่ในลำดับ ๑ ใน ๓๐

ยุทธศาสตร์ที่ ๙ การพัฒนาภูมิภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ

เป้าหมายการพัฒนา

เป้าหมายที่ ๑ ช่องว่างรายได้ระหว่างภาคลดลง และมีการกระจายรายได้ของประชาชนอย่างเป็น ธรรมมากขึ้น

เป้าหมายที่ ๒ เมืองศูนย์กลางของจังหวัดเป็นเมืองน่าอยู่และปลอดภัย สิ่งแวดล้อมดี เศรษฐกิจดี และการเดินทางสะดวก

เป้าหมายที่ ๓ พื้นฐานเศรษฐกิจหลักมีระบบการผลิตที่เป็นมิตร ต่อสิ่งแวดล้อม

เป้าหมายที่ ๔ พื้นที่เศรษฐกิจใหม่บริเวณชายแดนมีการพัฒนาที่เกิดผลเป็นรูปธรรม
ยุทธศาสตร์ที่ ๑๐ การต่างประเทศ ประเทศเพื่อนบ้าน และภูมิภาค
เป้าหมายการพัฒนา

เป้าหมายที่ ๑ ประเทศไทยมีบทบาทในภูมิภาคทั้งด้านโลจิสติกส์การค้า การบริการและการลงทุน

เป้าหมายที่ ๒ ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการกระจายความเจริญในภูมิภาคเอเชีย กลุ่มอาเซียน และอนุภูมิภาค

เป้าหมายที่ ๓ ระบบห่วงโซ่มูลค่าในอนุภูมิภาค และภูมิภาคอาเซียน มีความเชื่อมโยงกัน เพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง

เป้าหมายที่ ๔ ไทยมีภาพลักษณ์ที่ดี เป็นที่เชื่อมั่นของนานาชาติในฐานะประเทศที่มาตรฐาน ดำเนินการต่างๆ เป็นไปตามมาตรฐานสากลและบรรทัดฐานระหว่างประเทศ

เป้าหมายที่ ๕ ไทยเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา ที่สำคัญทั้งในระดับ อนุภูมิภาคและภูมิภาค โดยมีส่วนร่วม สำคัญในการกำหนดบรรทัดฐานระหว่างประเทศ

เป้าหมายที่ ๖ ภาคเอกชนไทย มีเครือข่ายและองค์ความรู้ที่ส่งเสริมขีดความสามารถ ในการแข่งขัน การขยายตลาด ทั้งตลาดเดิมและตลาดใหม่

๑.๓ นโยบายของรัฐบาล พล.อ. ประยุทธ์ จันทร์โอชา มีทั้งสิ้น ๑๑ ด้าน ประกอบด้วย

๑.๑ การปกป้องและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์

๑.๒ การรักษาความมั่นคงของรัฐและการต่างประเทศ

๑.๓ การลดความเหลื่อมล้ำของสังคม และการสร้างโอกาสการเข้าถึงบริการของรัฐ

๑.๔ การศึกษาการเรียนรู้ การทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม

๑.๕ การยกระดับคุณภาพบริการด้านสาธารณสุขและสุขภาพของประชาชน

๑.๖ การเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ

๑.๗ การส่งเสริมบทบาทและการใช้โอกาสในประชาคมอาเซียน

๑.๘ การพัฒนาและส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัย และการพัฒนา และนวัตกรรม

๑.๙ การรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร และการสร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์ กับการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน

๑.๑๐ การส่งเสริมการบริหารราชการแผ่นดินที่มีธรรมาภิบาล และการป้องกันปราบปรามการทุจริต และประพฤติมิชอบในภาครัฐ

๑.๑๑ การปรับปรุงกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม

๑.๔ แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนกลาง/
แผนพัฒนาจังหวัดร้อยเอ็ด

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
ฉบับที่ ๑๒

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ : พัฒนาให้หลุดพ้นจากความยากจน สู่เป้าหมายการพึ่งตนเอง

- ๑.๑ เพิ่มศักยภาพการผลิตสินค้าเกษตรไปสู่มาตรฐานเกษตรอินทรีย์และอาหารปลอดภัย
- ๑.๒ พัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปไปสู่ผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าเพิ่มสูง
- ๑.๓ ยกระดับการท่องเที่ยวเชิงประเพณีวัฒนธรรม อารยธรรมขอม ยุคก่อนประวัติศาสตร์

ธรรมชาติและกีฬาสู่นานาชาติ

- ๑.๔ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำเพื่อพัฒนาที่ยั่งยืน

๒. แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๔

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางได้กำหนดแผนยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๔ เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนากลุ่มจังหวัด ภายใต้ผลการวิเคราะห์ สภาพแวดล้อม ศักยภาพ บริบทของการพัฒนาที่ผ่านมาและในอนาคต รวมทั้งสภาพของปัญหาและความ ต้องการของประชาชน โดยมียุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ดังนี้

วิสัยทัศน์

“นวัตกรรมนำ เกษตรยั่งยืน อุตสาหกรรมการเกษตร เชื่อมโยงการบริการ การท่องเที่ยว ระบบโลจิสติกส์และระบบราง”

ตัวชี้วัดรวม

- ๑) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด
- ๒) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้การท่องเที่ยวจังหวัด

ประเด็นการพัฒนากลุ่มจังหวัด

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑: การพัฒนาศักยภาพการผลิตการเกษตรและอุตสาหกรรมการเกษตรให้สามารถแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

๑) วัตถุประสงค์

- ๑.๑ สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับภาคการเกษตร
- ๑.๒ เพิ่มคุณภาพผลผลิตทางการเกษตร และอุตสาหกรรมการเกษตรให้ได้มาตรฐาน

๒) เป้าหมายและตัวชี้วัด

- ๒.๑ ร้อยละของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคการเกษตรที่เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๒
- ๒.๒ จำนวนพื้นที่เกษตรกรรมยั่งยืน ๑,๓๓๔,๐๐๐ ไร่
- ๒.๓ ร้อยละของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคอุตสาหกรรมที่เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๒

๓) แนวทางการพัฒนา

- ๓.๑ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน
- ๓.๒ เพิ่มประสิทธิภาพและมาตรฐานการผลิตของสินค้าเกษตร
- ๓.๓ พัฒนาและสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตรและพืชเศรษฐกิจหลัก
- ๓.๔ พัฒนาศักยภาพตลาดสินค้าทางการเกษตร

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒: การพัฒนาขีดความสามารถทางการแข่งขันด้านการค้า การบริการ ระบบโลจิสติกส์และระบบราง

๑) วัตถุประสงค์

- ๑.๑ เพิ่มมูลค่าการค้าและการบริการกลุ่มจังหวัด
- ๑.๒ เพิ่มผลิตภาพแรงงานในกลุ่มจังหวัด
- ๑.๓ พัฒนาระบบโลจิสติกส์และระบบรางในกลุ่มจังหวัด

๒) เป้าหมายและตัวชี้วัด

- ๒.๑ ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคการค้าและการบริการของกลุ่มจังหวัด

ร้อยละ ๒

๒.๒ ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภาพแรงงาน ร้อยละ ๓

๓) แนวทางการพัฒนา

- ๓.๑ พัฒนาศักยภาพ SMEs และเครือข่ายผู้ประกอบการอย่างบูรณาการ
- ๓.๒ พัฒนาและเชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพระบบโลจิสติกส์และระบบราง
- ๓.๓ พัฒนาคุณภาพฝีมือแรงงานและเพิ่มทักษะแก่ผู้ประกอบการ
- ๓.๔ พัฒนาระบบการตลาดผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัด

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓: การเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวอย่างครบวงจร

๑) วัตถุประสงค์

- ๑.๑ เพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด
- ๑.๒ เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยวและผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง
- ๑.๓ จำนวนการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น

๒) เป้าหมายและตัวชี้วัด

- ๒.๑ ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด ร้อยละ ๕
- ๒.๒ ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด ร้อยละ ๕
- ๒.๓ ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าจากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชน ร้อยละ ๕

๓) แนวทางการพัฒนา

- ๓.๑ พัฒนาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวและเชื่อมโยงกับผลิตภัณฑ์ชุมชน
- ๓.๒ พัฒนาเครือข่ายอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ
- ๓.๓ ส่งเสริมกิจกรรมและประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด
- ๓.๔ พัฒนาและยกระดับผลิตภัณฑ์ชุมชนให้ได้มาตรฐานและใหม่ให้เป็นศูนย์กลางแฟชั่นผ้าไหม

นานาชาติ

๓. แผนพัฒนาจังหวัดร้อยเอ็ด (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๔) ฉบับทบทวนปี พ.ศ. ๒๕๖๒

แผนพัฒนาจังหวัดร้อยเอ็ด พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๔ ฉบับปี พ.ศ. ๒๕๖๒ ได้จัดทำบนพื้นฐานของกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) ซึ่งเป็นแผนหลักของการพัฒนาประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และยุทธศาสตร์การจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ รวมทั้ง การนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพทั่วไป ปัญหาและความต้องการของประชาชน ตลอดจนการประเมินผลการพัฒนาที่ผ่านมา ศักยภาพการพัฒนาในปัจจุบัน และโอกาสในการพัฒนาในอนาคตของจังหวัด โดยนำมาวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค มาจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดร้อยเอ็ด พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔ ฉบับปี พ.ศ. ๒๕๖๒ ซึ่งสรุปได้ ดังนี้

๓.๑ เป้าหมายการพัฒนา

"เป็นแหล่งผลิตข้าวหอมมะลิคุณภาพสูง ท่องเที่ยววัฒนธรรมอีสานและเมืองสุขภาพ ในปี พ.ศ.๒๕๖๔"

๓.๒ พันธกิจ

๓.๒.๑ ส่งเสริมและพัฒนากระบวนการผลิตข้าวหอมมะลิ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มด้วยนวัตกรรมเพิ่มศักยภาพการบริหารทรัพยากรและสินค้าการเกษตรให้เป็นเกษตรปลอดภัย เกษตรอินทรีย์ เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และเป็นแหล่งผลิตอาหารปลอดภัย

๓.๒.๒ พัฒนาให้จังหวัดเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยว การค้า การลงทุน เชื่อมโยงการบริการ สินค้าผลิตภัณฑ์ชุมชน รวมทั้ง วัฒนธรรมอีสาน ค่านิยม และประเพณีที่ดีงาม สามารถผสมผสานกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมสมัยใหม่ได้อย่างกลมกลืน

๓.๒.๓ พัฒนาค้นหามีคุณภาพ สร้างโอกาส สร้างอาชีพ รายได้ ให้ภาคประชาสังคม และส่งเสริมให้มีการดำเนินชีวิตตามแนวทางหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ยกระดับคุณภาพชีวิตให้มีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันให้สามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างมีประสิทธิภาพ

๓.๒.๔ อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีคุณภาพ

๓.๒.๕ สร้างความมั่นคงภายในและส่งเสริมการให้บริการภาครัฐอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม

๓.๓ วัตถุประสงค์รวม

๓.๓.๑ ข้าวหอมมะลิและผลิตภัณฑ์ข้าวหอมมะลิมูลค่าสูงและได้มาตรฐาน สามารถแข่งขันได้

๓.๓.๒ ประชาชนมีสุขภาวะที่ดี หลุดพ้นความยากจน พึ่งตนเองได้

๓.๔ ประเด็นการพัฒนา

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ เพิ่มศักยภาพการผลิตข้าวหอมมะลิและสินค้าเกษตร สู่มาตรฐานเกษตรอินทรีย์ และอาหารปลอดภัย

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ยกระดับการท่องเที่ยว การบริการ การค้า และการลงทุน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ พัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน และสังคม ให้เข้มแข็ง

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ สร้างความสมดุลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้มีคุณภาพและยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ รักษาความมั่นคงภายใน และการบริหารจัดการภาครัฐ

๓.๕ แผนงานตามประเด็นการพัฒนา

๓.๕.๑ ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ เพิ่มศักยภาพการผลิตข้าวหอมมะลิและสินค้าเกษตรสู่มาตรฐานเกษตรอินทรีย์ และอาหารปลอดภัย

วัตถุประสงค์ของประเด็นการพัฒนา

๑. เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มข้าวหอมมะลิและสินค้าเกษตร มาตรฐานเกษตรอินทรีย์ อาหารปลอดภัย

๒. เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคการเกษตรของจังหวัดเติบโตเพิ่มขึ้น

เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑. ผลผลิตข้าวหอมมะลิเฉลี่ยต่อไร่เพิ่มขึ้น (๑๐ กิโลกรัมต่อปี)

๒. อัตราการขยายตัวมูลค่าผลผลิตภาคการเกษตร (ร้อยละ ๒ ต่อปี)

๓. ร้อยละของจำนวนแปลงฟาร์มเป้าหมายที่ปลูกข้าวหอมมะลิและสินค้าเกษตรได้รับมาตรฐานเกษตรปลอดภัย/เกษตรอินทรีย์ (ร้อยละ ๖๐)

๔. พื้นที่การเกษตรแบบแปลงใหญ่ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาเพิ่มขึ้น ๕๐ แปลง

๕. ร้อยละของหมู่บ้านมีตลาดสินค้าเกษตรชุมชนในปี ๒๕๖๔ (ร้อยละ ๕๐)

แนวทางการพัฒนา

- พัฒนาพื้นที่ทุ่งกุลาร้องไห้และพื้นที่ที่มีศักยภาพของจังหวัดเป็นแหล่งผลิตข้าวหอมมะลิคุณภาพสูง ภายใต้มาตรฐานเกษตรปลอดภัยและอินทรีย์
- ส่งเสริมการปรับเปลี่ยนพื้นที่นาไม่เหมาะสมไปสู่สินค้าเกษตรชนิดใหม่ หรือเกษตรกรรมทางเลือก
- พัฒนาศักยภาพกระบวนการผลิตสินค้าเกษตร และแปรรูป ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ภายใต้เกษตรอินทรีย์ สอดคล้องกับความต้องการของตลาด
- ส่งเสริมและพัฒนาเกษตรกร และสถาบันเกษตรกรให้พึ่งตนเองได้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๕. ส่งเสริมตลาดสินค้าเกษตรในท้องถิ่นและตลาดอิเล็กทรอนิกส์อย่างทั่วถึง

๓.๕.๒ ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยว การบริการ การค้า และการลงทุน วัตถุประสงค์ของประเด็นการพัฒนา

- เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยว การบริการ การค้า และการลงทุน
- เศรษฐกิจดีและมีอัตราการขยายตัวมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของภาคนอกการเกษตรของจังหวัดเพิ่มขึ้น

เป้าหมายและตัวชี้วัด

- มูลค่าการค้าและการลงทุนเพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๒ ต่อปี)
- รายได้จากการท่องเที่ยวของจังหวัดเพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๕ ต่อปี)
- อัตราการขยายตัวภาคบริการเพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๒ ต่อปี)
- รายได้จากการจำหน่ายสินค้า OTOP เพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๑๐ ต่อปี)

แนวทางการพัฒนา

- พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน และส่งเสริมกิจกรรมท่องเที่ยวและงานประเพณี วัฒนธรรม อีสานต่อเนื่องทั้งปี
- พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน การคมนาคมขนส่ง และระบบโลจิสติกส์ให้ได้มาตรฐาน
- ส่งเสริมตลาดการค้า การลงทุน อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ และส่งเสริมการจัดบริการ สุขภาพ (Medical Hub)

๔. พัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน และพัฒนา SMEs เพื่อการค้าและส่งออก

๓.๕.๓ ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ พัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน และสังคม ให้เข้มแข็ง วัตถุประสงค์ของประเด็นการพัฒนา

- เพื่อให้คนได้รับการพัฒนาเหมาะสมตามวัย มีคุณภาพ เป็นคนดีคนเก่ง มีอาชีพมีรายได้
 - คนมีสุขภาวะที่ดี สังคมเข้มแข็ง
- ### เป้าหมายและตัวชี้วัด
- ร้อยละของเด็กและเยาวชนได้รับการเรียนรู้ พัฒนาทักษะชีวิตตามเกณฑ์มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ร้อยละ ๑๐๐)
 - ไอคิวของเด็ก เยาวชน อายุ ๖ – ๑๕ ปี เฉลี่ยเพิ่มขึ้นในปี พ.ศ. ๒๕๖๔ เท่ากับ ๑๐๑
 - อัตราการตายของผู้ที่เป็นโรคหัวใจและหลอดเลือด มะเร็ง เบาหวาน และทางเดินหายใจเรื้อรังลดลง ร้อยละ ๒๐

๔. ร้อยละของผลิตภาพแรงงานจังหวัดเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๒ ต่อปี

๕. ร้อยละของผู้สูงอายุเข้าสู่ระบบการเตรียมความพร้อมเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ (ร้อยละ ๙๕)

๖. ร้อยละของครัวเรือนยากจนเป้าหมายที่มีรายได้ต่ำกว่าเกณฑ์ จปฐ. ลดลง (ร้อยละ ๘๐)

แนวทางการพัฒนา

๑. ยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพเท่าเทียมและทั่วถึง
๒. สร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดีและสร้างเมืองสุขภาพ
๓. สร้างความเสมอภาครองรับสังคมผู้สูงอายุ และจัดสวัสดิการสังคมให้มีคุณภาพ
๔. พัฒนาและยกระดับผลิตภาพแรงงาน
๕. แก้ไขปัญหาความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม

๓.๕.๔ ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ สร้างความสมดุลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีคุณภาพ

และยั่งยืน

วัตถุประสงค์ของประเด็นการพัฒนา

๑. เกษตรกรมีน้ำใช้เพื่อการเกษตรเพียงพอตลอดทั้งปี
๒. คืนความอุดมสมบูรณ์ สร้างความสมดุลแก่ระบบนิเวศน์ เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงของสภาพ

ภูมิอากาศ

เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑. ร้อยละของหมู่บ้านมีน้ำใช้เพื่อการเกษตรเพียงพอตลอดทั้งปี (ร้อยละ ๙๕ ต่อปี)
๒. พื้นที่ป่าไม้เพิ่มขึ้น จำนวน ๖๐๐ ไร่/ปี
๓. ชยะมูลฝอยชุมชนและของเสียอันตรายชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง ร้อยละ ๑๕
๔. คราวเรือนมีการใช้พลังงานทดแทนเพิ่มขึ้นต่อปี ร้อยละ ๐.๕

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาแหล่งน้ำ และเพิ่มประสิทธิภาพบริหารจัดการน้ำเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน
๒. ฟื้นฟูป่าไม้ให้อุดมสมบูรณ์และรักษาความหลากหลายทางชีวภาพในพื้นที่ต้นน้ำและป่าชุมชน
๓. บริหารจัดการแก้ไขปัญหาขยะอย่างเป็นระบบและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ ให้มีคุณภาพ
๔. พัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๓.๕.๕ ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ รักษาความมั่นคงภายในและการบริหารจัดการภาครัฐ

วัตถุประสงค์ของประเด็นการพัฒนา

ประชาชนมีความมั่นคง ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ได้รับการจากหน่วยงานภาครัฐด้วยความเสมอ

ภาคและเป็นธรรม

เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑. ร้อยละของจำนวนคดีอาชญากรรมในคดี ๕ กลุ่ม จับกุมผู้กระทำผิด (ร้อยละ ๘๕)
๒. จำนวนหมู่บ้านสีขาวปลอดยาเสพติด (ร้อยละ ๙๕)
๓. อัตราผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุจราจรทางบกลดลง ๒ คนต่อประชากรหนึ่งแสนคนต่อปี
๔. ร้อยละของระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการต่อหน่วยงานภาครัฐ (ร้อยละ ๙๐)

แนวทางการพัฒนา

๑. เสริมสร้างการมีส่วนร่วมด้านความมั่นคงภายในให้มีประสิทธิภาพ
๒. ป้องกันและปราบปรามปัญหาอาชญากรรม ปัญหายาเสพติด
๓. เพิ่มศักยภาพการเตรียมความพร้อมรองรับการเกิดอุบัติเหตุทางธรรมชาติ
๔. เพิ่มประสิทธิภาพและพัฒนาสมรรถนะบุคลากรและการให้บริการภาครัฐ

**๑.๕ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด เพื่อจัดทำ แผนพัฒนา
ท้องถิ่นสี่ปี (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๔) ฉบับทบทวนรอบปี พ.ศ.๒๕๖๑**

วิสัยทัศน์

“เป็นท้องถิ่นที่มีการพัฒนาตามกลไกประชารัฐเพื่อประโยชน์สุขของประชาชนอย่างยั่งยืน”

พันธกิจ

๑. ส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้ได้มาตรฐาน เพื่อสร้างโอกาส สร้างอาชีพ รายได้ ยกระดับ
คุณภาพชีวิตให้มีความมั่นคง

๒. ส่งเสริมการสร้างภูมิคุ้มกันให้สามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างมีประสิทธิภาพ

๓. ประสานพลังทุกภาคส่วนในการขับเคลื่อนการพัฒนาจากภายในท้องถิ่น

เป้าประสงค์รวม

๑. ท้องถิ่นมีความมั่นคง ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี

๒. ประโยชน์สุขของประชาชนอย่างยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาการเชื่อมโยงเครือข่ายโครงสร้างพื้นฐาน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ สร้างความเข้มแข็งของครอบครัว ชุมชน และสังคม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาที่สมดุลและยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ สร้างเสริมสมรรถนะประชาชนและพลังทางสังคม

ยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาการเชื่อมโยงเครือข่ายโครงสร้างพื้นฐาน

เป้าประสงค์

๑. ท้องถิ่นมีสาธารณูปโภคสาธารณูปการที่ได้มาตรฐานและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัด

๑. จำนวนโครงสร้างพื้นฐานที่ได้มาตรฐานเพิ่มขึ้น (จำนวน ๒๐ แห่ง/ปี)

๒. จำนวนชลประทานเพื่อการเกษตรเพิ่มขึ้น (จำนวน ๒๐ แห่ง/ปี)

๓. จำนวนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการฟื้นฟู (๒๐ แห่ง/ปี)

๔. จำนวนสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลเพิ่มขึ้นอย่างถูกหลักสุขาภิบาลเพิ่มขึ้น

(จำนวน ๒๐ แห่ง/ปี)

กลยุทธ์

๑. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่เป็นระบบและได้มาตรฐาน

๒. บริหารจัดการน้ำ พัฒนาชลประทานและเขตไฟฟ้าเพื่อการเกษตรให้ครอบคลุมทุกพื้นที่

๓. พัฒนาด้านผังเมือง การควบคุมอาคาร กำจัดขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล น้ำเสีย การป้องกันและบรรเทาสา

ธารณภัย

๔. บำรุงรักษาป่าและน้ำอย่างยั่งยืน การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้มี
ระบบนิเวศที่เหมาะสม โดยมีการบูรณาการของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ สร้างความเข้มแข็งของครอบครัว ชุมชน และสังคม

เป้าประสงค์

๑. พลเมืองมีคุณภาพ มีงานทำ มีรายได้เพียงพอต่อการดำรงชีพ

๒. ชุมชนในท้องถิ่นเป็นสังคมที่เข้มแข็งสมานฉันท์เกื้อกูล เอื้ออาทรต่อกัน

ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละ ๑๐๐ ของเด็ก/นักเรียน และเยาวชน ได้รับการพัฒนาตามเกณฑ์มาตรฐานการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน

๒. ร้อยละ ๘๕ ของประชาชนนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาดำรงชีวิต

๓. ร้อยละ ๕๐ ของแรงงานได้พัฒนาสู่แรงงานมีฝีมือ

๔. ร้อยละ ๘๐ ของประชาชนเข้าถึงสวัสดิการด้านสาธารณสุขของรัฐ

กลยุทธ์

๑. พัฒนาคนทุกช่วงวัย สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ ด้านการศึกษาทั้งในระบบ และนอกระบบ สืบทอดองค์ความรู้ ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น

๒. พัฒนาประชาชนในจังหวัดให้มีความรอบรู้รอบรู้รอบรู้ ดำรงชีวิตอย่างมีความสุข ใช้ชีวิตแบบพอเพียง ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง การน าภูมิปัญญาท้องถิ่นในการดำรงชีวิต การประกอบอาชีพ เพื่อสร้าง มูลค่าเพิ่มลดต้นทุนให้กับสินค้าและบริการ สนับสนุนชุมชนต้นแบบ

๓. พัฒนาศักยภาพแรงงานทั้งแรงงานในระบบ และแรงงานนอกระบบ แรงงานวิสาหกิจชุมชน ไปสู่แรงงานที่มีความรู้มีฝีมือ ความเชี่ยวชาญ

๔. พัฒนาสวัสดิการสังคม การส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต สุขอนามัยและสภาพแวดล้อม การป้องกันและระงับการระบาดของโรคติดต่อ ป้องกันปัญหาจากยาเสพติด ส่งเสริมสุขภาพพลานามัยของ ประชาชน และการเข้าถึงการรักษาของผู้ด้อยโอกาสทางสังคมและประชาชนทั่วไป

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาที่สมดุลและยั่งยืน

เป้าประสงค์

ประชาชนหลุดพ้นปัญหาความยากจน สินค้าการเกษตรของท้องถิ่นมีการเพิ่มมูลค่ามากขึ้น

ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละ ๕ ของการสร้างผลิตภัณฑ์ชุมชนของกลุ่มอาชีพต่างๆ เพิ่มขึ้นต่อปี

๒. จำนวนแหล่งท่องเที่ยวใหม่ที่สร้างขึ้น และแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติเพิ่มขึ้น (จำนวน ๒๐ แห่ง/ปี)

๓. ร้อยละ ๕ ต่อปีของมูลค่าผลผลิตทางการเกษตรการบริการการผลิตการค้าเพิ่มขึ้น

๔. จำนวนนวัตกรรมในท้องถิ่นเพิ่มขึ้น (จำนวน ๕ โครงการ/ปี)

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมการลงทุน ส่งเสริมแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ให้เกิดขึ้นแก่คนในชุมชน เพื่อเพิ่มมูลค่า ของผลิตภัณฑ์ชุมชน และมุ่งเน้นให้เกิดการพึ่งพาตนเองตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๒. พัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดให้เป็นพื้นที่เป้าหมายทางการท่องเที่ยว การสร้างแหล่งท่องเที่ยว ใหม่ แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ส่งเสริม กลุ่มอาชีพ การบริการ การผลิต การค้า อุตสาหกรรมการ ท่องเที่ยวและการบริการของจังหวัด

๓. สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตผลทางการเกษตร ผลิตผลของกลุ่มอาชีพต่าง ๆ ส่งเสริม การใช้ปุ๋ย ชีวภาพ การลดต้นทุนการผลิต และการใช้พลังงานทดแทน

๔. พัฒนาระบบการผลิตสินค้าการเกษตรด้วยนวัตกรรม ให้เป็นเกษตรปลอดภัย สู่มาตรฐานสากล เกษตรอินทรีย์เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม สร้างนวัตกรรมใหม่เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ สร้างเสริมสมรรถนะประชาชนและพลังทางสังคม

เป้าประสงค์

๑. ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนมีความร่วมมือในการพัฒนาท้องถิ่น

๒. ท้องถิ่นมีการพัฒนาตามหลักธรรมาภิบาล

ตัวชี้วัด

๑. จำนวนประชาชนมีความสำนึกพลเมืองเพิ่มขึ้น (๑๒,๐๐๐ คน/ปี)
๒. ร้อยละ ๑๐๐ ของการมีส่วนร่วมของพลเมืองในโครงการพัฒนาต่างๆ
๓. ร้อยละ ๑๐๐ ของการตอบสนองความต้องการของประชาชนเพิ่มขึ้น

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมประชาธิปไตย สนับสนุนการพัฒนาประชาธิปไตยภาคพลเมือง การพัฒนาศักยภาพผู้นำ ชุมชน คำนึงถึงหลักนิติธรรม ความโปร่งใส ความรับผิดชอบ ความคุ้มค่า การมีส่วนร่วม และมีคุณธรรมจาก องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒. การเสริมสร้างการมีส่วนร่วมทุกกระบวนการของประชาชนเพื่อแก้ปัญหาการปฏิรูป และการ พัฒนาท้องถิ่นในทุกๆ ด้านอย่างต่อเนื่อง

๓. การบริหารแบบบูรณาการ และแบบประชารัฐ

๔. การสร้างความสงบ ความผาสุก ความมั่นคงในชีวิต การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม การสร้าง โอกาสในการเข้าถึงหรือได้รับสิทธิและสวัสดิการของรัฐอย่างเท่าเทียมและเป็นธรรม

๑.๖ Thailand ๔.๐ โมเดลประเทศไทย ๔.๐

โมเดลประเทศไทย ๔.๐ เป็นวิสัยทัศน์เชิงนโยบายการพัฒนาทางเศรษฐกิจของประเทศไทย หรือ โมเดลพัฒนาเศรษฐกิจของรัฐบาล ภายใต้การนำ ของพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรีและหัวหน้า คณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ที่เข้ามาบริหารประเทศบนวิสัยทัศน์ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ที่ต้องการ ปรับเปลี่ยนโครงสร้างทางเศรษฐกิจไปสู่ “Value Based Economy” หรือ “เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วย นวัตกรรม” โดยมีฐานคิดหลัก คือ การเปลี่ยนจากการผลิตสินค้าโภคภัณฑ์ ไปสู่สินค้าเชิงนวัตกรรม เปลี่ยน จากการขับเคลื่อนประเทศด้วยภาคอุตสาหกรรมไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์และ นวัตกรรมและเปลี่ยนจากการเน้นภาคการผลิตสินค้าไปสู่การเน้นภาคบริการมากขึ้น ซึ่งเป็นการเปลี่ยน วิธีการทำที่มีลักษณะสำคัญ คือเปลี่ยนจากมนุษย์ที่สำคัญให้ทำงานร่วมกับเครื่องจักรกลเทคโนโลยีขั้นสูงที่ นำเข้ามาช่วยในการภาคการผลิตในทุกสาขาอาชีพ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเน้นการบริหารจัดการและ เทคโนโลยี (Smart Farming) โดยเน้นการปรับสมดุลการพัฒนาใน ๔ มิติไปพร้อมๆ กัน ทั้งความมั่นคงทาง เศรษฐกิจ การรักษาสังแวดล้อม การมีสังคมที่อยู่ดีมีสุข และการเสริมสร้างภูมิปัญญามนุษย์ ซึ่งจะทำให้ ประเทศไทยสามารถรับมือกับการเปลี่ยนแปลงพลวัตโลกได้อย่างทันทั่วทั้งที่

การขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศภายใต้โมเดล “ประเทศไทย ๔.๐ ” จะใช้แนวทาง “สานพลัง ประชา รัฐ” เป็นตัวการขับเคลื่อน โดยมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของภาคเอกชน ภาคการเงิน การธนาคาร ภาค ประชาชน ภาคสถาบันการศึกษา มหาวิทยาลัยและสถาบันวิจัยต่างๆ ร่วมกันระดมความคิด ผนึกกำลังขับเคลื่อนผ่านโครงการบันทึกความร่วมมือ กิจกรรม หรืองานวิจัยต่างๆ โดยมีกลุ่มเทคโนโลยีและ อุตสาหกรรมเป้าหมาย ประกอบด้วย

๑. กลุ่มอาหาร เกษตร และเทคโนโลยีชีวภาพ เปลี่ยนจากการเกษตรแบบดั้งเดิมในปัจจุบันไปสู่การเกษตรสมัยใหม่ ที่เน้นการบริหารจัดการและเทคโนโลยี โดยเกษตรกรต้องร่ำรวยขึ้น และเป็นเกษตรกร แบบเป็นผู้ประกอบการ

๒. กลุ่มสาธารณสุข สุขภาพ และเทคโนโลยีทางการแพทย์

๓. กลุ่มเครื่องมืออุปกรณ์อัจฉริยะ หุ่นยนต์ และระบบเครื่องกลที่ใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ควบคุม

๔. กลุ่มดิจิทัล เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมต่อและบังคับอุปกรณ์ต่างๆ ปัญญาประดิษฐ์และเทคโนโลยีสมองกลฝังตัว

๕. กลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ วัฒนธรรม และบริการที่มีมูลค่าสูง เปลี่ยนจากแรงงานทักษะต่ำ ไปสู่แรงงานที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และทักษะสูง โมเดลพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศภายใต้โมเดล “ประเทศไทย ๔.๐” ดังกล่าว ถือเป็นการพลิก กำลังของทุกภาคส่วนภายใต้แนวคิด “ประชารัฐ” ซึ่งเป็นการวางรากฐานการพัฒนาประเทศในระยะยาว เป็นจุดเริ่มต้นในการขับเคลื่อนและนำพาประเทศไปสู่การเป็นประเทศที่มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืนในที่สุด

๒. ยุทธศาสตร์เทศบาลตำบลเมืองสงว

๒.๑ วิสัยทัศน์

“มุ่งพัฒนาท้องถิ่นให้อยู่ดี มีสุข ด้วยหลักการบริหารจัดการที่ดี ภายใต้ความร่วมมือของประชาชน”

ความหมาย

พัฒนาท้องถิ่นให้อยู่ดี มีสุข หมายถึง พัฒนาท้องถิ่นให้มีภูมิทัศน์สวยงาม มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย มีบริการขั้นพื้นฐานทั้งสาธารณูปโภค สาธารณูปการเพียงพอ ประชาชน มีการศึกษา มีสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีสุขภาพดี ทั้งร่างกายและจิตใจ มีสัมพันธภาพที่ดีกับคนรอบข้างและคนในครอบครัวที่ดี สังคมชุมชนเกิดความสามัคคี ปลอดภัยจากยาเสพติด และมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

ด้วยหลักการบริหารจัดการที่ดี หมายถึง พัฒนาท้องถิ่นให้เกิดความสมดุลทางสังคมในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ประกอบกับหลักการบริหารที่ยึดหลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบ และหลักความคุ้มค่า

ภายใต้ความร่วมมือของประชาชน หมายถึง เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมรับรู้ และเสนอความเห็นในการตัดสินใจปัญหาของท้องถิ่น ทั้งการแสดงความคิดเห็น การไต่สวนสาธารณะ ประชาพิจารณ์ การแสดงประชามติ มีส่วนร่วมในการวางแผนและปฏิบัติ มีส่วนร่วมในการดำเนินงาน มีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล

๒.๒ ยุทธศาสตร์

๑. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

- ๑.๑ ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษา ถนน สะพาน ทางเท้า ทางระบายน้ำ ท่าเทียบ และที่จอดรถ
- ๑.๒ พัฒนาระบบจราจร
- ๑.๓ พัฒนาระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ
- ๑.๔ พัฒนาระบบผังเมือง

๒. ด้านเศรษฐกิจและสร้างความเข้มแข็งชุมชน

- ๒.๑ พัฒนาและส่งเสริมอาชีพให้แก่ประชาชน
- ๒.๒ ส่งเสริม สนับสนุนเพื่อให้ชุมชนเข้มแข็งพึ่งตนเองได้

๓. ด้านสังคม คุณภาพชีวิต และสิ่งแวดล้อม

- ๓.๑ ส่งเสริมกิจการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา ผู้ด้อยโอกาสทางสังคม และการสังคมสงเคราะห์
- ๓.๒ ป้องกันโรค ภัยสุขภาพและส่งเสริมสุขภาพอนามัยของประชาชน
- ๓.๓ ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด
- ๓.๔ ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- ๓.๕ บำบัดและจัดการขยะ จัดระบบบำบัดน้ำเสีย
- ๓.๖ พัฒนา ปรับปรุง บำรุงรักษา พื้นที่สาธารณะประโยชน์
- ๓.๗ ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการอนุรักษ์ และฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติ

๔. ด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

๔.๑ พัฒนาและส่งเสริมระบบการศึกษา

๔.๒ ส่งเสริมและอนุรักษ์ ประเพณี วัฒนธรรมท้องถิ่น

๔.๓ ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม

๔.๔ พัฒนาด้านสวัสดิการ และนันทนาการ

๕. ด้านกิจการบ้านเมืองที่ดี

๕.๑ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน

๕.๒ พัฒนาประสิทธิภาพบุคลากร

๕.๓ ปรับปรุงและพัฒนาเครื่องมือ เครื่องใช้ และสถานที่ปฏิบัติงาน

๕.๔ ปรับปรุง พัฒนารายได้ และกิจพณี

๕.๕ ประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชน

๕.๖ ดำเนินงานตามนโยบายของรัฐบาล ยุทธศาสตร์จังหวัด รวมตลอดทั้งภารกิจอื่นที่รับถ่าย

โอน และเจตนารมณ์ของประชาชนในพื้นที่

๒.๓ เป้าประสงค์

๑) มีระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการที่ได้มาตรฐาน

๒) พัฒนาเศรษฐกิจและสังคมให้มีความเข้มแข็ง พึ่งตนเองได้

๓) พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้อยู่ดีมีสุข

๔) ส่งเสริมและสนับสนุนการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๕) พัฒนาคให้มีคุณภาพ คุณธรรม นำความรอบรู้อย่างเท่าทัน

๖) ส่งเสริม สืบสาน จารีตประเพณี ศาสนา และวัฒนธรรมท้องถิ่น

๗) ส่งเสริมความร่วมมือของภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน

๘) พัฒนาการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

๒.๔ ตัวชี้วัด

๑) จำนวนสิ่งก่อสร้างด้านโครงสร้างพื้นฐานเพิ่มขึ้น (จำนวน ๑๕ โครงการ/ปี)

๒) ร้อยละของประชาชนที่มีความพึงพอใจต่อการบริการด้านโครงสร้างพื้นฐาน (ร้อยละ ๘๐)

๓) ร้อยละของประชาชนที่ดำเนินชีวิตและวิถีชุมชนตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (ร้อยละ ๘๕)

๔) ร้อยละของประชาชนที่มีสุขภาพกาย สุขภาพใจที่ดี ปลอดภัยจากโรค (ร้อยละ ๙๕)

๕) ร้อยละของครัวเรือนที่มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน (ร้อยละ ๑๐๐)

๖) จำนวนหมู่บ้านที่มีการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและจัดการสิ่งแวดล้อมที่ดี (๑๘ หมู่บ้าน)

๗) ร้อยละของประชาชนที่ได้รับการพัฒนาความรู้ควบคู่กับด้านคุณธรรม จริยธรรม (ร้อยละ ๑๐๐)

๘) จำนวนหมู่บ้านที่ได้มีการจัดกิจกรรมสืบทอดประเพณี วัฒนธรรมท้องถิ่น (๑๘ หมู่บ้าน)

๙) ร้อยละการมีส่วนร่วมของพลเมืองในโครงการพัฒนาต่างๆ (ร้อยละ ๑๐๐)

๑๐) ร้อยละของประชาชนที่มีความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการบริการสาธารณะ (ร้อยละ ๘๐)

๒.๕ คำเป้าหมาย

- ๑) ประชาชนได้รับการด้านโครงสร้างพื้นฐานให้มีความสะดวก รวดเร็ว และปลอดภัย
- ๒) ประชาชนมีศักยภาพมีรายได้เพียงพอสามารถพึ่งตนเองได้
- ๓) ประชาชนที่มีความเป็นอยู่ที่ดี ปลอดภัย ปลอดภัย
- ๔) มลภาวะและสิ่งแวดล้อมไม่เป็นพิษทำให้ชุมชนน่าอยู่อย่างยั่งยืน
- ๕) ประชาชนมีความรู้ และบำรุงรักษาศิลปวัฒนธรรมอันดีงาม
- ๖) ประชาชนได้รับการบริการสาธารณะตามหลักธรรมาภิบาล

๒.๖ กลยุทธ์

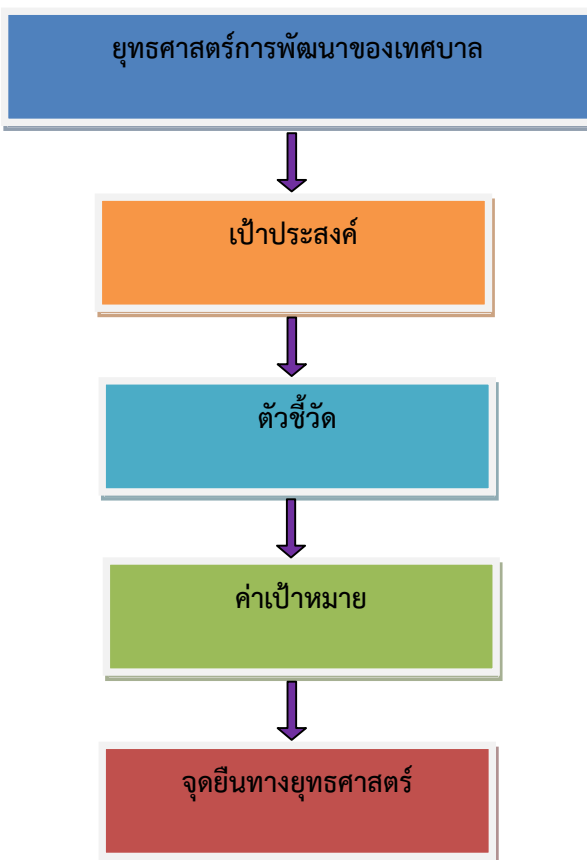
- ๑) พัฒนาการให้บริการด้านโครงสร้างพื้นฐาน การบริการสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ให้สามารถรองรับการพัฒนาเมืองในระยะยาว
- ๒) ส่งเสริมการสร้างรายได้ให้กับประชาชน และสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชน โดยชุมชนเข้ามา มีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนา และแก้ไขปัญหาชุมชนของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นรูปธรรม มีการดำเนินชีวิตแบบวิถีชุมชนตามแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง
- ๓) ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลให้ดีขึ้น
- ๔) ส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและจัดการสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีสุขภาพดี
- ๕) พัฒนาค้นหาความรู้ และส่งเสริมให้มีคุณธรรม จริยธรรม ดำรงตนอยู่ในสังคมปัจจุบัน อย่างรู้เท่าทัน และมีความสุขตามวิถีวัฒนธรรมไทย
- ๖) ส่งเสริม สืบสานประเพณี ศาสนาและวัฒนธรรม อันดีงามให้คงอยู่กับท้องถิ่นตลอดไป
- ๗) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการองค์กรเทศบาลให้มีศักยภาพ มีการบริหารจัดการที่ดี ด้วยหลักธรรมาภิบาล บนพื้นฐานการมีส่วนร่วมของประชาชน ด้วยความเป็นธรรมและโปร่งใส
- ๘) พัฒนาระบบบริหารจัดการ การเงิน การคลัง การมีส่วนร่วมของประชาชนด้วยความธรรม และโปร่งใส

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

- ๑) การพัฒนาชุมชนให้น่าอยู่ มีความเข้มแข็ง โดยได้รับการบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นเพื่อรองรับการขยายตัวของชุมชนและเศรษฐกิจ
- ๒) ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพคนและความเข้มแข็งของชุมชนในการพึ่งตนเอง
- ๓) การกำจัดขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล เพื่อมลภาวะสิ่งแวดล้อมที่ดีอย่างยั่งยืน
- ๔) การพัฒนาระบบการศึกษาและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น
- ๕) การพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐที่ดีและมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีของเทศบาลมีความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม ดังนี้

๒.๙ แผนงาน

๑) บริหารงานทั่วไป	๕) เเคะและชุมชน
๒) การรักษาความสงบภายใน	๖) สร้างความเข้มแข็งของชุมชน
๓) การศึกษา	๗) การศาสนา วัฒนธรรม และนันทนาการ
๔) สาธารณสุข	๘) งบกลาง

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีของเทศบาลได้ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand และ Trend ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา อย่างน้อยต้องประกอบด้วย การวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

จุดแข็ง (Strength – S)

๑. เทศบาลตำบลเมืองสรวงมีเนื้อที่ประมาณ ๕๕.๖๙ ตารางกิโลเมตร พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่นา เหมาะสำหรับการปลูกข้าว ประชาชนมีอาชีพหลักทำนา ปลูกข้าวโดยเฉพาะข้าวหอมมะลิ สามารถที่จะพัฒนาผลผลิต และคุณภาพให้เป็นที่ต้องการของตลาดได้

๒. เทศบาลตำบลเมืองสรวงมีความพร้อมด้านการบริการ โครงสร้างพื้นฐาน และการบริการสาธารณะ แก่ประชาชนและมีโครงสร้างขององค์กรครอบคลุมทุกส่วนงาน ประกอบด้วย สำนักปลัด กองคลัง กองสาธารณสุข และสิ่งแวดล้อม กองช่าง กองการศึกษา มีการแบ่งงานรับผิดชอบในหน้าที่อย่างชัดเจน

๓. มีการรวมกลุ่มอาชีพ ได้แก่ กลุ่มทอผ้า กลุ่มลวดหนาม กลุ่มจักรสาน กลุ่มทำขนม กลุ่มเลี้ยงโค กระบือ กลุ่มผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวเกษตรอินทรีย์ กลุ่มผลิตปุ๋ยอินทรีย์ชีวภาพ กลุ่มผักปลอดสารพิษซึ่งเป็นอาชีพเสริม มีแรงงานที่เป็นฝีมือ กึ่งฝีมือ ไร้ฝีมือ จำนวนมาก

๔. ชุมชนมีวัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต และภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เป็นเอกลักษณ์

๕. ชุมชนมีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และสามัคคีกัน

๖. การดำเนินงาน ตรวจสอบ ติดตามประเมินผล มีประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม มีการสำรวจความต้องการของประชาชน อาทิ การจัดประชาคมเพื่อจัดทำแผนพัฒนาหมู่บ้าน การจัดประชาคมรวมระดับตำบลเพื่อจัดทำแผนพัฒนาเทศบาล

๗. มีการบริการด้านงานป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัยที่เป็นระบบและรวดเร็ว

๘. การคมนาคมมีความสะดวกสบาย และมีทางหลวงชนบทเชื่อมต่อเขตอำเภอใกล้เคียง

จุดอ่อน (Weak – W)

๑. ปัญหาแหล่งเพาะพันธุ์ของยุง เนื่องจากน้ำขังตามร่องระบายน้ำทำให้เกิดแหล่งเพาะพันธุ์ยุง

๒. ราคาผลผลิตตกต่ำ การเพาะปลูกโดยเฉพาะข้าว เกษตรกรนิยมใช้ปุ๋ยเคมีเพื่อเพิ่มผลผลิต ซึ่งมีราคาแพง ทำให้เกิดภาระการผลิตสูง และประกอบกับปัญหาของราคาที่ค่อนข้างต่ำและไม่แน่นอน ผลกำไรที่เกิดจากการขายผลผลิตได้ไม่มาก อีกทั้งสภาพปัญหาภัยธรรมชาติต่างๆ เช่น น้ำท่วม และภัยแล้ง และปัจจุบันเกษตรกรนิยมใช้เทคโนโลยีทางการเกษตร ได้แก่ รถไถนา รถเกี่ยวข้าว ทำให้ต้นทุนการผลิตเพิ่มมากขึ้น

๓. ระบบการตรวจสอบการดำเนินงาน ระบบการติดตามและประเมินผล ประชาชนยังไม่มีบทบาทเท่าที่ควร เนื่องจากประชาชนขาดความรู้ และประสบการณ์

๔. ประชาชนขาดความรู้ ประสบการณ์ด้านต่างๆ เช่น ขาดความรู้ในการบริหารจัดการกลุ่มอาชีพ

๕. ปัญหาผลิตภัณฑ์จากกลุ่มอาชีพไม่มีตลาดรองรับ เมื่อกลุ่มอาชีพผลิตสินค้าออกมา ไม่สามารถขายสินค้าได้ จึงไม่สามารถเป็นแรงผลักดันให้ประชาชนหันมาพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ให้ได้ดีพอ ส่งผลให้ขาดความกระตือรือร้นในการทำงานขาดความต่อเนื่อง ซึ่งทำให้การดำเนินงานไม่มีความยั่งยืนได้

๖. ปัญหาวัยรุ่นทะเลาะวิวาทในช่วงเทศกาล หรือในงานประเพณีรื่นเริงต่างๆ

๗. ประชาชนว่างงานในช่วงหลังฤดูเก็บเกี่ยวข้าว ทำให้เกิดการรวมกลุ่มเล่นการพนัน และการมั่วสุมเสพสิ่งเสพติดของวัยรุ่น

๘. ประชาชนมีรายได้น้อยไม่เพียงพอต่อการใช้จ่ายก่อให้เกิดปัญหาหนี้สินในครัวเรือน

โอกาส (Opportunity – O)

๑. ตามยุทธศาสตร์จังหวัดร้อยเอ็ดมีนโยบายส่งเสริมการปลูกข้าวหอมมะลิ อันเป็นแหล่งผลิตข้าวหอมมะลิคุณภาพดี และมีชื่อเสียง เป็นที่รู้จัก และต้องการของตลาดทั้งภายในและต่างประเทศ ประชาชนเทศบาลตำบลเมืองสรวง มีอาชีพหลักคือ ปลูกข้าวอยู่แล้ว จึงเป็นโอกาสที่ดีที่จะพัฒนาผลผลิตและคุณภาพให้เป็นที่ต้องการของตลาดได้

๒. พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่มีการจัดระบบบริการสาธารณะ เพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น โดยที่หน่วยงานของราชการส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค ส่งเสริมและสนับสนุนการถ่ายโอนภารกิจให้แก่เทศบาล

๓. รัฐบาลมีนโยบายและให้ความสำคัญในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมมากขึ้น ได้แก่ เมืองน่าอยู่ อยู่ดีมีสุข ฯลฯ

๔. รัฐบาลสนับสนุนให้แต่ละท้องถิ่นมีบทบาทในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู เผยแพร่ และถ่ายทอดวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นมากขึ้น

๕. รัฐบาลมีนโยบายสนับสนุนโครงการอยู่ดีมีสุข ให้กับประชาชนดำรงชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียง

๖. รัฐบาลส่งเสริมให้ท้องถิ่นมีการสนับสนุนและให้ความรู้เกี่ยวกับประชาธิปไตย และการมีส่วนร่วมของประชาชน

๗. รัฐบาลส่งเสริมการอนุรักษ์ป่าชุมชน มีการสร้างและขยายเครือข่ายป่าชุมชนในทุกพื้นที่

อุปสรรค (Threat – T)

๑. ปัญหาภัยธรรมชาติ เป็นภาวะที่คุกคาม สร้างความเสียหายและความเดือดร้อนให้แก่ประชาชน ซึ่งได้แก่ ปัญหาน้ำท่วม ภัยแล้ง อัคคีภัย วาตภัย

๒. การลงทุนทางการเกษตรสูง เนื่องจากต้นทุนการผลิตสูง ได้แก่ ปุ๋ยซึ่งมีราคาแพง เทคโนโลยีทางการเกษตรมีราคาแพง รถเกี่ยวข้าว รถไถนา และค่าจ้างแรงงานสูงขึ้น

๓. ความทันสมัยและกระแสวัฒนธรรมต่างชาติ ทำให้ประชาชนในท้องถิ่นลืมนึกถึงรากฐานทางวัฒนธรรมที่มีอยู่ และหันไปนิยมวัฒนธรรมการบริโภคมากขึ้น

๔. ภาวะโลกร้อน และการเปลี่ยนแปลงของธรรมชาติ มีผลกระทบต่อสภาพปลูกข้าว และพืชผลทางการเกษตร

๕. เกิดโรคระบาดในคน พืช และสัตว์ เช่น ไข้เลือดออก ไข้ฉี่หนู เพลี้ยกระโดดสีน้ำตาล ฯลฯ

การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานประกอบการพัฒนา จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐาน เขตเมือง ประจำปี ๒๕๖๐

๑. ผลการจัดเก็บข้อมูลพื้นฐาน ปี ๒๕๖๐ จากจำนวนครัวเรือนทั้งหมด ๑,๙๐๐ ครัวเรือน พบว่า ตัวชี้วัดที่ร้อยละตกเกณฑ์มากที่สุด ๕ ลำดับแรก ได้แก่

๑) ตัวชี้วัดที่ ๒๖ คนในครัวเรือนไม่สูบบุหรี่ ตกเกณฑ์จำนวน ๔๕๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๗.๖๕ จากข้อมูลดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าคนในครัวเรือนมีการสูบบุหรี่ จำนวน ๔๕๔ คน จากจำนวนคนทั้งหมด ๕,๙๓๖ คน สมควรที่จะพัฒนาในเรื่องสุขภาพ อนามัยแก่ประชาชน ให้ความรู้เรื่องโทษของการเสพติดทุกชนิด

๒) ตัวชี้วัดที่ ๒๕ คนในครัวเรือนไม่ดื่มสุรา (ยกเว้นการดื่มเป็นครั้งคราว) ตกเกณฑ์จำนวน ๓๒๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๕.๓๙

จากข้อมูลดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าคนในครัวเรือนมีการดื่มสุรา จำนวน ๓๒๐ คน จากจำนวนคนทั้งหมด ๕,๙๓๖ คน สมควรที่จะพัฒนาในเรื่องสุขภาพ อนามัยแก่ประชาชน ให้ความรู้เรื่องโทษของการเสพสิ่งเสพติดทุกชนิด

๓) ตัวชี้วัดที่ ๒๙ คนพิการ ได้รับการดูแลจากคนในครัวเรือน หมู่บ้าน/ชุมชน หรือภาครัฐ ตกเกณฑ์จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๑.๐๔

จากข้อมูลดังกล่าว แสดงให้เห็นว่ามีคนพิการที่ไม่ได้รับการดูแลจากคนในครัวเรือน หมู่บ้าน/ชุมชน หรือภาครัฐ จำนวน ๑ คน สมควรที่จะเข้าไปหาและให้การดูแลช่วยเหลืออย่างเร่งด่วน

๔) ตัวชี้วัดที่ ๒๑ คนอายุ ๑๕-๖๐ ปีเต็ม มีอาชีพและมีรายได้ ตกเกณฑ์จำนวน ๑๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๕๑

จากข้อมูลดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าคนอายุ ๑๕-๖๐ ปีเต็ม ที่ยังขาดอาชีพและรายได้ จำนวน ๑๗ คน สมควรจะต้องลงพื้นที่เพื่อพัฒนาด้านอาชีพและรายได้ให้แก่ประชาชน

๕) ตัวชี้วัดที่ ๔ ทุกคนในครัวเรือนกินอาหารถูกสุขลักษณะ ปลอดภัย และได้มาตรฐาน ตกเกณฑ์จำนวน ๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๔๒

จากข้อมูลดังกล่าว แสดงให้เห็นว่ามีคนในครัวเรือนในเขตเทศบาลที่กินอาหารไม่ถูกสุขลักษณะ ปลอดภัย และได้มาตรฐาน จำนวน ๘ คน สมควรที่จะให้ความรู้และส่งเสริมการกินอาหารให้ถูกสุขลักษณะ ปลอดภัย และได้มาตรฐาน

๒. ในส่วนของเรื่องรายได้ก้าวหน้า ตัวชี้วัดที่ ๒๓ คนในครัวเรือนมีรายได้เฉลี่ยไม่น้อยกว่าคนละ ๓๐,๐๐๐ บาทต่อปี ตกเกณฑ์จำนวน ๓ ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ ๐.๑๖ ของจำนวนครัวเรือนทั้งหมด ๑,๙๐๐ ครัวเรือน ได้แก่ นายประไพโร จ่าแก้ว หมู่ ๒ บ้านปายาง นางแก้ว วงศ์เสนา หมู่ ๙ บ้านเหล่าฮก น.ส.นวลทอง ศรีเวียง หมู่ ๓ บ้านผำ

จากข้อมูลรายได้ดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าในเขตเทศบาลยังมีครอบครัวที่ถือว่าไม่ผ่านเกณฑ์ในเรื่องรายได้ อยู่ จำเป็นจะต้องได้รับการพัฒนาในเรื่องรายได้ครัวเรือนอย่างเร่งด่วนและจริงจัง

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีของเทศบาล ได้ทำการประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ด้าน	สถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ข้อบ่งชี้และปริมาณของปัญหา/ความต้องการ	พื้นที่เป้าหมาย/กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและแนวโน้มอนาคต
๑. โครงสร้างพื้นฐาน	๑) ขาดแคลนแหล่งน้ำในการเกษตรและน้ำประปาสำหรับอุปโภค-บริโภคยังไม่พอเพียงและยังไม่ได้มาตรฐาน	- แหล่งน้ำและน้ำประปาในการอุปโภค-บริโภค	- ในเขตเทศบาล	- ประชาชนมีแหล่งน้ำและมีน้ำประปาใช้อย่างพอเพียงมีคุณภาพตามมาตรฐานมากขึ้น
	๒) ไฟฟ้าส่องสว่างทางและที่สาธารณะยังไม่สามารถดำเนินการครอบคลุมพื้นที่ได้ทั้งหมด	- ไฟฟ้า	- ทางและที่สาธารณะในเขตเทศบาล	- ทางและที่สาธารณะมีแสงสว่างเพียงพอประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจรไปมาและป้องกันการเกิดอาชญากรรมได้
	๓) ชุมชนขยายมากขึ้นระบบระบายน้ำยังไม่เพียงพอ เกิดการอุดตัน ส่งกลิ่นเหม็นก่อความรำคาญ	- ราง/ท่อระบายน้ำ	- พื้นที่ในเขตเทศบาล	- มีรางระบายน้ำสามารถระบายน้ำได้สะดวก ไม่อุดตัน ไม่ส่งกลิ่นเหม็นก่อความรำคาญ
	๔) ประชาชนต้องการเส้นทางในการสัญจรไปมาเพิ่มมากขึ้นและเทศบาลไม่สามารถดำเนินการได้เนื่องจากพื้นที่ยังไม่เป็นที่สาธารณะ จะดำเนินการได้ก็ต่อเมื่อต้องเป็นที่สาธารณะ	- เส้นทางคมนาคม	- เส้นทางคมนาคมที่เป็นสาธารณะและประชาชนมีความต้องการให้ดำเนินการ	- มีเส้นทางในการคมนาคมเพียงพอและประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจรไปมา
๒. ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต	๑) มีการระบาดของโรคอุบัติใหม่ โรคระบาดโรคติดต่อ	- ด้านสาธารณสุข	- ในเขตเทศบาล	ในพื้นที่ไม่มีการระบาดของโรคอุบัติใหม่ ตรีครระบาด โรคติดต่อ
	๒) ประชาชนในพื้นที่ป่วยเป็นโรคเรื้อรังแนวโน้มที่เพิ่มขึ้น เช่น เบาหวาน ความดัน		- ประชาชนกลุ่มเสี่ยงและผู้ป่วย	

ด้าน	สถานการณ์ภาพแวดล้อม ภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ข้อบ่งชี้และ ปริมาณของ ปัญหา/ ความต้องการ	พื้นที่เป้าหมาย/ กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและ แนวโน้ม อนาคต
	๓) ปริมาณขยะและน้ำเสีย เพิ่มมากขึ้น		- ในเขตเทศบาล	- ปริมาณขยะและน้ำเสีย ถูกกำจัดให้หมดด้วย วิธีการที่ถูกต้อง
	๔) ประชาชนบริโภคอาหารที่ ปลอดภัย		- ประชาชนใน เขตเทศบาล	- ประชาชนทราบและ สามารถเลือกบริโภค อาหารที่ปลอดภัยได้ ถูกต้อง
	๕) ประชาชนในพื้นที่บางราย มีที่อยู่อาศัยไม่มั่นคงแข็งแรง	- ที่อยู่อาศัย	- ประชาชนใน พื้นที่ที่ได้รับ ความเดือดร้อน เรื่องที่อยู่อาศัย	- ประชาชนในพื้นที่ ได้รับความช่วยเหลือ ซ่อมแซมที่อยู่อาศัยให้มั่ง คงแข็งแรง
	๖) มีการขยายตัวของ ประชากรเพิ่มมากขึ้นทำให้ เกิดการขยายตัวของอาคาร บ้านเรือนทำให้เกิดเป็นชุมชน แออัด	- ประชากร	- พื้นที่ในเขต เทศบาล	- ควบคุมการก่อสร้าง อาคารบ้านเรือนการ พิจารณาออกใบอนุญาต เพื่อไม่เกิดปัญหาจาก การก่อสร้างอาคาร
	๗) ประชาชนบางครัวเรือน บริโภค-บริโภคน้ำที่ยังไม่ สะอาดและมีสิ่งเจือปน เช่น จากน้ำฝน น้ำที่ไม่ได้คุณภาพ มีตะกอน	- การอุปโภค- บริโภค	- ประชาชนใน เขตเทศบาล	- ประชาชนบริโภคน้ำที่ สะอาดถูกสุขลักษณะ
	๘) การศึกษาสื่อการเรียนการ สอนยังไม่พอเพียง เด็ก นักเรียนไม่ได้รับการศึกษาต่อ ในระดับที่สูงกว่าชั้นพื้นฐาน และขาดงบประมาณใน การศึกษา ครอบครัวยากจน	- สังคมในชุมชน	- เด็กนักเรียนใน เขตเทศบาล	- มีสื่อการเรียนการสอน ที่พอเพียง เด็กนักเรียน ได้รับการศึกษาที่สูงขึ้น มีงบประมาณในการ ศึกษาเล่าเรียน
	๙) เด็กและผู้สูงอายุบาง ครอบครัว ผู้สูงอายุอยู่ตาม ลำพัง และรับภาระในการดูแล เด็ก		- ผู้สูงอายุและ เด็กในเขต เทศบาล	- ผู้สูงอายุและเด็กได้รับ การดูแลที่ดี

ด้าน	สถานการณ์ภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ขอบข่ายและปริมาณของปัญหา/ความต้องการ	พื้นที่เป้าหมาย/กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและแนวโน้มอนาคต
	๑๐) ผู้พิการไม่ได้รับความช่วยเหลือในดำรงชีวิต		- ผู้พิการในเขตเทศบาล	- ผู้พิการได้รับความช่วยเหลือในการดำรงชีวิตและทั่วถึง
	๑๑) เยาวชนและวัยรุ่นติดเกมส์ สิ่งลามก บุหรี่ เหล้า เสพติด และท้องก่อนวัยอันสมควร		- เยาวชนและวัยรุ่นในเขตเทศบาล	- เยาวชนและวัยรุ่นมีอนาคตที่ดี
	๑๒) ประชาชนกรอายุตั้งแต่ ๓๕ ขึ้นไป บางส่วน ไม่ได้ตรวจสุขภาพประจำปี		- ประชาชนในเขตเทศบาลที่อายุ ๓๕ ขึ้นไป	- ประชาชนที่อายุ ๓๕ ขึ้นไปได้รับการตรวจสุขภาพทุกคน
	๑๓) ประชากรที่สูบบุหรี่และดื่มสุราในเขตเทศบาล		- ประชาชนที่สูบบุหรี่และดื่มสุรา	- ประชาชนเลิกสูบบุหรี่และเลิกดื่มสุรา
๓. ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว	๑) ประชาชนไม่มีการวางแผนในการดำเนินงาน	- การวางแผน	- ประชาชนในเขตเทศบาล	- ประชาชนสามารถวางแผนการดำเนินงานได้เอง
	๒) ขาดแหล่งเงินทุนในการทำกิจการและประกอบอาชีพ	- การลงทุน	- ประชาชนในเขตเทศบาล	- มีแหล่งเงินทุนในการทำกิจการและประกอบอาชีพ
	๓) ประชาชนขาดสถานที่จำหน่ายสินค้า	- การพาณิชย์กรรม	- ร้านค้าแผงลอย	- ร้านค้าแผงลอยมีสถานที่ในการขายจำหน่ายสินค้า
	๔) ผลผลิตทางการเกษตรราคาตกต่ำระยะทางในการขนส่งผลผลิตไกลจากแหล่งรับซื้อ		- เกษตรกรในพื้นที่	- ผลผลิตมีราคาสูงขึ้น
	๕) ค่าแรงต่ำค่าครองชีพสูงขาดแคลนการจ้างงาน		- ผู้ประกอบอาชีพรับจ้าง	- ค่าแรงสูงขึ้นเหมาะสมกับค่าครองชีพ มีการจ้างงานมากขึ้น
	๖) คราวเรือนมีรายได้เฉลี่ยต่อปี ต่ำกว่า ๓๐,๐๐๐ บาท จำนวน ๓ คราวเรือน		- ประชาชนที่มีรายได้ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน	- ไม่มีครัวที่ตกเกณฑ์มาตรฐานรายได้

ด้าน	สถานการณ์ภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ขอบข่ายและปริมาณของปัญหา/ความต้องการ	พื้นที่เป้าหมาย/กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและแนวโน้มอนาคต
	๗) ในเขตเทศบาลไม่มีแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยว	- การท่องเที่ยว	- ในเขตเทศบาล	- มีแหล่งท่องเที่ยวในเขตเทศบาลและส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น
๔. ด้านการจัดระเบียบชุมชนและการรักษา	๑) การจราจรบนถนนมีเพิ่มมากขึ้นอาจทำให้เกิดอุบัติเหตุขึ้นได้	- การจราจร	ประชาชนที่สัญจรไปมาบนถนน	มีระบบควบคุมการจราจร เช่น ติดตั้งสัญญาณไฟจราจรเพื่อเตือนให้ระมัดระวัง
ความสงบเรียบร้อย	๒) มีการทำลายและลักขโมยทรัพย์สินของประชาชนและราชการรวมทั้งเกิดการทะเลาะวิวาทกันในชุมชน	- การรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน	- ประชาชนและส่วนราชการ	- มีการป้องกันและรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนและส่วนราชการ เช่น ติดตั้งกล้องวงจรปิด การให้ผู้นำ อปพร. ควบคุมและระงับเหตุทะเลาะวิวาท
๕. ด้านการบริหารจัดการ	๑) ทรัพยากรป่าไม้ลดลง	- ป่าไม้ในชุมชน	- พื้นที่ในเขตเทศบาล	- มีป่าชุมชนเพิ่มมากขึ้นทุกปี
และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๒) มีปัญหาเรื่องขยะและน้ำเสียเพิ่มมากขึ้นส่งกลิ่นเหม็นรบกวน	- สิ่งแวดล้อม	- ผู้ประกอบการและชุมชนในเขตพื้นที่เทศบาล	- ปัญหาขยะและน้ำเสียลดลง ผู้ประกอบการสามารถกำจัดขยะและน้ำเสียเองได้โดยไม่ส่งผลกระทบต่อชุมชน
๖. ด้านศิลปะวัฒนธรรมจารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น	๑) ศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นถูกกลืนเลือนไปมาก	- ศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น ถูกกลืนเลือนไปมาก	- ประชาชนในเขตเทศบาล	- ยกย่อง เชิดชูคนดีหรือปราชญ์ชาวบ้านในโอกาสต่างๆ เพื่อเป็นตัวอย่างแก่เยาวชนและประชาชน ศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นไม่ถูกกลืนและคงอยู่สืบไป

